

РЕШЕНИЕ

№ 1236

гр. Пловдив, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330202978 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № **4377377**, издаден от ОДМВР-
ПЛОВДИВ, с който на **П.Н.Л.** е наложена глоба в размер на 50.00 лева за
нарушение на чл. 21, ал.2, вр. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят в жалбата и допълнителна молба към нея излага
конкретни съображения за незаконосъобразност на ЕФ и моли за неговата
отмяна. Сочи, че:

- в нарушение на процесуалните правила, ЕФ е издаден след заснемане с мобилна камера, без да е спазено изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител;
- мястото на контрол не било обозначено със съответния пътен знак Е24;
- извършеното нарушение не било надлежно описано в ЕФ;
- не били спазени изискванията на Наредба № 81213-532/12.05.2015г. за законосъобразно използване на АТСС.
- за въпросния пътен участък- км. 50+500, посока от гр.Пловдив към село Труд, не важало ограничение на скоростта 60 км/час, въведено с пътен знак В26, доколкото според получените писма от ОПУ действието на знака било преустановено от наличното кръстовище;

- в нарушение на чл. 39, ал.4 ЗАНН ЕФ бил издаден за глоба 50 лева.

Моли за отмяна на ЕФ и присъждане на разноси..

С приложено писмено становище по делото въззиваемата страна излага съображения за неоснователност на жалбата и законосъобразност на ЕФ.

Моли за потвърждаване на ЕФ и присъждане на разноси.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че в съпроводителното писмо изрично е посочено, че **разписка за връчване на ЕФ не е налична и поради това не може да бъде представена.**

При преценка за срочност на жалбата:

-в тежест на административно наказващия орган е да установи при условията на пълно и главно доказване **редовно връчване на подлежащия на обжалване акт**, като от датата на надлежното му получаване от наказания субект започва да тече срока за упражняване правото на жалба

-при доказано от въззиваемата страна редовно връчване, в тежест на жалбоподателя е да установи спазване на установения в закона преклузивен срок- 7 дневен за обжалване на НП и 14 дневен за обжалване на ЕФ.

В конкретния случай, **при липса на представени доказателства от въззиваемата страна за редовно връчване на ЕФ, срокът за обжалване на същия изобщо не е започнал да тече**, респективно жалбата не е просрочена и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВОТА

Електронният фиш е издаден за това, че на **13.01.2021 г. в 10:07 часа на Републикански път II-64 км. 50+500, в посока гр.Пловдив към с. Труд, извън населено място, при въведено ограничение 60 км/ч. с пътен знак В-26, заснето с АТСС TFR1-M № 529 и отчетен толеранс от минус 3 км/час в полза на водача, МПС с рег. № ********* се движело с установена наказуема скорост 74 км/ч и наказуемо превишение на скоростта от 14км/час.**

Собственик на когото е регистриран автомобилът е **АГРОИНВЕСТ - 2010 ООД. Законен представител П.Н.Л..**

Изложената в ЕФ фактическа обстановка се доказва от:

- приложеното по административната преписка **статично изображение към клип №34019**, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол. Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че според чл. 189, ал.15 ЗДвП изготвеният снимков материал следва **в условията на алтернативност да „записва или заснема“** регистрационния номер на МПС, с което е извършено нарушението. Първата алтернатива е относима към АТСС, които разполагат с вградено разпознаване на номера /ARH CAM S1 и CORDON M2/, докато в случая е налице втората алтернатива, като **на статичното изображение надлежно е заснет регистрационния номер на МПС**, като е налице **пълно съвпадение между заснетия номер и отразения в ЕФ**. Нещо повече **в кадър и на четирите представени снимки е именно процесния автомобил с рег.№ *******, поради което по делото не възниква абсолютно никакво съмнение, че именно него е следял радара на камерата.

-приложената по делото справка за регистрация на МПС, от която е видно, че **именно АГРОИНВЕСТ -2010 ООД е регистриран собственик на процесното МПС.**

Правилно е приложен и чл. 16, ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е **приспаднат именно толеранс от -3 км/час.** В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно представения по делото протокол за последваща проверка, **допустимата грешка при отчитане на измерена скорост при пътни условия при скорост до 100 км/час е именно 3 км/час.**

Законосъобразни са и математическите изчисления при приспадане на

толеранса. В статичното изображение е отбелязана измерена скорост **77 км/час**. След приспадане на толеранс от 3 км/час се получава скоростта, отразена в ЕФ.

ПО ПАСИВНАТА ЛЕГИТИМАЦИЯ НА НАКАЗАНИЯ СУБЕКТ.

Законосъобразно е определен и наказаният субект. В тази връзка следва да се съобрази, че в чл. 189, ал.4 ЗДвП е въведена **презумптивна отговорност за собственика на МПС**, който в общия случай следва да понесе отговорност за извършеното с притежаваното от него МПС нарушение на режима на скоростта. В този смисъл **липсва изискване от заснетото с АТСС статично изображение или от видеоклипа да се установява действителния водач**.

Така Решение № 1986/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по а.н.д. № 1750 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1834 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1652 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год., Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1992 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXIV касационен състав, к.а.н.д. № 1727 по описа на съда за 2021 г.

По силата на изричната норма на **чл. 188, ал.2 ЗДвП презумптивната отговорност на собственика**, когато МПС е собственост на ЮЛ, **се прилага и за управителя на ЮЛ**.

Така Решение № 2173 от 30.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2036 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 57 от 12.01.2022 г. по к. адм. н. д. № 2871 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд –

Пловдив, Решение № 290/21.02.2022 год. на Административен съд-Пловдив, XXVI състав по к.н.а.х дело № 3317/2021 год., Решение № 2072 от 04.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2113 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 198 от 31.01.2018 г. по к. адм. н. д. № 3373 / 2017 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив,

Собственикът, когато е ФЛ или управителят на ЮЛ може да снесе отговорността от себе си по два алтернативни механизма. Първият е по реда на чл. 189, ал.5 ЗДвП, като за всяко отделно управление на МПС, с декларация посочи кое е действителното лице, което го е извършило, с прилагане на неговото СУМПС. В този случай издадения на собственика електронен фиш се анулира, като се издава нов на посоченото лице.

Вторият начин е чрез вписване в свидетелството за регистрация на МПС по реда на чл. 4, ал.3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи на регистриран ползвател, в който случай на основание чл. 188 ЗДвП отговорност за извършеното нарушение носи именно ползвателя и ЕФ не се издава на регистрирания собственик, а направо на регистрирания ползвател, като той от своя страна също разполага с правомощието да посочи с декларация действителното лице, което е управлявало МПС, ако е било различно от него.

Така Решение № 1914 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1303 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1911 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1375 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1892 от 19.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1810 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2380 от 21.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2877 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 492 от 06.03.2019 г. по к. адм. н. д. № 24 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив.

В случая, както вече се спомена, по делото е приложена справка за регистрация на процесното МПС, от която е видно, че същото е собственост именно на дружеството посочено в ЕФ- АГРОИНВЕСТ -2010 ООД.

Същевременно от извършена служебна справка в ТР се установява, че именно жалбоподателят е един от вписаните управители и представители

на ЮЛ, собственик на МПС, като вписаният начин на представителство от двамата управители е заедно или поотделно. Съгласно чл. 23, ал.6 от ЗТРРЮЛНС ако е посочен идентификационен код (ЕИК), съдът и другите държавни органи нямат право да изискват доказването на обстоятелства, вписани в търговския регистър и представянето на актове, обявени в търговския регистър. Поради изложеното за доказване на обстоятелството, че именно жалбоподателят е управител на ЮЛ, собственик на МПС е достатъчно само извършване на служебна справка в ТР, но не и прилагане на хартиени документи.

Така Решение № 2172/15.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXIV касационен състав, КАНД № 1748 /2021 г., Решение № 1643 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1487 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Същевременно жалбоподателят не се е възползвал от нито един от двата алтернативни метода за отклоняване на отговорността от себе си:

-нито е подал декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП;

-нито в свидетелството за регистрация на МПС е вписан ползвател,

поради което изцяло законосъобразно е ангажирана именно неговата отговорност, като същият не може да оспорва авторството на деянието в процеса по обжалване на ЕФ.

Така Решение № 2319 от 25.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 1973 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1992 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXIV касационен състав, к.а.н.д. № 1727 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1986/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по а.н.д. № 1750 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година , Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год., Решение № 1205 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2357 от 19.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2694 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Гореизложеният извод не се опровергава от обстоятелството, че в ТР

освен жалбоподателя- П.Л. е вписан и друг управител –Л. Л..

Това е така, доколкото съгласно трайната съдебна практика, **когато ЮЛ има вписани двама или повече управители**, те са равнопоставени, като **ЕФ може да се издаде на всеки един от тях**, като неговият път на защита е чрез подаване на декларация по смисъла на чл. 189, ал.5 ЗДвП **и посочване на действителния водач на МПС, който може да бъде и другия управител.**

Така Решение № 319 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3123 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 173 от 03.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3132 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2563 от 21.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2953 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 211 от 02.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3033 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 26 от 07.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2749 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив

В случая жалбоподателят, както вече се посочи, **е един от вписаните управители и в този смисъл той носи презумптивна отговорност и чл. 188, ал.2 ЗДвП.** Същият **не е изложил твърдения и представил доказателства да се е възползвал от правото по чл. 189, ал.5 ЗДвП** да подаде декларация, ведно със СУМПС на действителния водач, **включително и с посочване имената на другия управител,** поради което изцяло правилно и законосъобразно е ангажирана именно неговата отговорност за извършеното нарушение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че изцяло коректна е и формулировката използвана в ЕФ- П.Н.Л., като законен представител на фирма **АГРОИНВЕСТ -2010 ООД.**

Така Решение № 425 /11 март 2022 год. на Пловдивски административен съд, XXIII касационен състав, КАНД № 43/ 2022, Решение № 1833 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1731 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЕТО, ЧЕ МЯСТОТО НА ЗАСНЕМАНЕ НА НАРУШЕНИЕТО НЕ ПОПАДА В ОБХВАТА НА ДЕЙСТВИЕ НА ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ПОСТАВЕН ПЪТЕН ЗНАК В26.

На първо място попадането на заснетия автомобил в обхвата на действие на пътен знак В26 е **изрично отбелязано в протокола по чл. 10 от Наредбата**, както и **в статичното изображение заснело, извършеното нарушение**, което както вече се отбеляза, съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата свързани с упражнения с АТСС видеоконтрол.

Посочените доказателствени средства по мнение на настоящия състав в достатъчна степен установяват валидно въведеното ограничение на скоростта за процесния пътен участък.

Горният извод не се разколебава по никакъв начин от:

-изисканите по служебна инициатива писма от ОПУ на АПИ, ведно със схема на организация на движението;

-приложените по преписката, служебно изпратени от наказващия орган: схема за организация на движението, извадка от ГИС и извадка от google earth.

От посочените доказателства се установява по несъмнен начин, че преди посочения пътен участък и по-конкретно **на км. 50+650, в посока село Труд, е бил валидно поставен знак В26**. Посоката на нарастване на километража на пътя е от гр. Карлово към гр. Пловдив.

Физическото наличие на знака В26 към дата 13.01.2021г. се установява, както от приложената към преписката снимка на знака, така и от изричното отбелязване в Протокола по чл. 10 от Наредбата, съставен именно за процесното използване на АТСС на дата 13.01.2021г.

Действително от писмата от ОПУ се установява, че **обхвата на действие на поставения знак В26 към дата 13.01.2021г. е бил до кръстовището с пътя за Осрам, находящо се на км. 50 +590.**

Този извод се кредитира от настоящия състав, доколкото съответства на:

- чл. 61, ал.3 от Наредба № 18 от 23.07.2001г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, според която „*Въведена забрана с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30 е **в сила до следващото кръстовище***;

-чл. 50 ППЗДВП, според която „*Забраните, въведени с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30, важат **до следващото кръстовище** или до знак, който ги отменя, или на разстояние, указано с допълнителна табела Т2*;

- представените по делото схеми за организация на движението и извадки от ГИС, от които е видно, че **пресечната точка на път II-64 км и пътя за Осрам действително представлява кръстовище** (за разлика от други подобни случаи, например пред обект Амек Тойс на същия път, км.50) по смисъла на дадените в закона легални дефиниции, както следва:

- т.8 от ДР на ЗДвП, според която: *"Кръстовище" е място, където **два или повече пътя** се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво;*

-т.1 от ДР на ЗДвП, според която *„Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците“.*

От гореизложеното следва, че чисто формално погледнато, **посоченият в ЕФ административен адрес /км 50+500/ се намира след кръстовище /находящо се на км. 50+590/** и за този административен адрес знакът поставен на км 50+650 не произвежда действие.

Кредитира се и заявеното в официалното писмо от стопанина на пътя- ОПУ-Пловдив, че **Табела Т2 за процесния пътен участък е валидно поставена едва на 05.04.2021г., откогато е протокола за монтаж**, от което следва, че към датата на извършване на нарушението- 13.01.2021г. тя като все още непоставена, не е могла да промени обхвата на действие на пътния знак В26, а именно само до следващото кръстовище.

Всичко гореизложено, обаче **не е в състояние да доведе до отпадане отговорността на дееца**, доколкото излаганите от защитника доводи не държат сметка за трайната съдебна практика, според която **административният адрес, посочен в ЕФ като място на извършване на нарушението, обозначава точното място на разполагане на камерата, с която е заснето нарушението**, докато самото място на заснемане на МПС се индивидуализира чрез представеното статично изображение.

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г.на Административен съд – Пловдив, XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1411 от 30.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1164 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Тази трайна съдебна практика съответства и фактите по настоящото дело, доколкото в Протокола по чл. 10 от Наредбата изрично е посочено, че АТСС е разположено на 150 метра от знака В26. При положение, че видно от писмото от ОПУ-Пловдив, знак В26 е поставен на км. 50+650, а в протокола е отбелязано, че разстоянието от камерата до знака е 150 метра, то изцяло правилно и законосъобразно в ЕФ е посочено, че камерата е разположена на км.50+500.

Във връзка с горното следва да се направи разграничение между място на разполагане на камерата и място на заснемане на МПС, като то може да е различно, в зависимост от обхвата /обсега/ на действие на камерата.

Същевременно меродавно за отговорността на деца е единствено мястото на заснемане на МПС, като трайната практика е последователна в разбирането, че е възможно камерата да е поставена дори извън границите на населено място, а водачът да отговаря за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място, щом обхватът на действие на камерата е бил настроен така, че тя да заснема само участъка на пътя след табела Д11.

Така Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Следва да се съобрази и изричното отбелязване в инструкцията за експлоатация на АТСС, както следва:

- т.ІІІ.1.1, според която обсегът на действие на радара е до 120 метра или до 60 метра за лек автомобил в зависимост от избрания режим;
- т. VI. 3.2, според която обсегът на действие на камерата е около 100-120 метра при избран режим „М“ и около 50-60 метра при избран режим „Т“.

От гореизложеното е видно, че от значение, за да се прецени дали камерата заснема само МПС, които се намират в зоната на действие на пътния знак В26:

- е не дали самата камера е разположена в зоната на действие на пътния знак,
- а дали настройките на обхвата на заснемане на камерата са

такива, че да заснема само тези МПС, които са в зоната на действие на пътният знак В26.

Същевременно в протокола по чл. 10 от Наредбата, изрично е отбелязано, че АТСС е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, като това удостоверяване е скрепено с подпис и саморъчно изписване на имената на удостоверилия го полицейски служител.

Подобно нормативно изискване, чието спазване е удостоверено е правилото на чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., според което:

„При контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта, мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта“.

Съгласно трайната съдебна практика Протоколът по чл. 10 от Наредбата представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, ХХІ касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, ХХІІ касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895 / 2020 г. на ХХІV състав на Административен съд - Пловдив, решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089 / 2020 г. на ХХ състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на ХХІ състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314 / 2020 г. на ХХІ състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на ХІХ състав на Административен съд – Пловдив.

Нещо повече, той се ползва с материална доказателствена сила, ако не е оборен по надлежния ред.

Така Решение № 1433 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1292 / 2021 г. на

XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1247 от 21.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1212 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год.

В процесния случай материалната доказателствена сила нито е опровергана, нито е оспорена от страните.

Предвид горното, съдът приема, че в процесния случай е спазено изискването АТСС да е заснемало МПС само в зоната на действие на пътен знак В26.

Този правен извод съответства изцяло и на математическите изчисления по делото:

Вече се каза, че камерата е разположена на км.50+500. В статичното изображение е посочен режим на измерване „М“, което според инструкцията за експлоатация означава, че обсега на действие на камерата е в диапазона от 100 до 120 метра, тоест тя е заснемала МПС находящи се между км 50+620 и км. 50+640. Това място на заснемане се намира след поставения знак В26 на км 50+650 и преди кръстовището, находящо се на км 50+590 км, тоест във всички случаи заснетото МПС се е намирало в зоната на действие на пътен знак В26.

От гореизложеното е видно, че МПС е заснето още в участък от пътя, намиращ се преди кръстовището на км 50+590, за който участък важи ограничението 60 км/час и възраженията на жалбоподателя се явяват неоснователни.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя следва да се посочи, че на съда са служебно известни редица решения на Районен съд Пловдив (включително и на настоящия състав), в които е постановен обратен резултат за същия пътен участък, но практиката в тези решения следва да се счита за изоставена, доколкото не държи сметка за разликата между място на разполагане на АТСС и място на заснемане на МПС, която е категорично прокарана в най-актуалната практика на Административен съд Пловдив.

Така Решение № 497/21.03.2022 на Пловдивския Административен Съд, XXIV състав, по КАНД № 246/2022, Решение №901/18.5.2022г. на Административен съд – Пловдив, XXIV състав, КАНД № 515/2022г.

Действително посочените две решения на административен съд Пловдив са постановени за друг пътен участък, но те съдържат принципни положения за разликата между място на разполагане на АТСС и място на реален контрол и заснемане на МПС, които са изцяло приложими към настоящия случай.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че в трайната съдебна практика се приема, че поставянето на знак В26 представлява сложен фактически състав, който включва поредица от административни актове. Същите, обаче не могат да се оспорват по реда на ЗАНН, нито в настоящото производство може да им се прави косвен контрол. При налично писмо от стопанина на пътя, че знак В26 е валидно поставен, той подлежи на спазване от водачите на МПС, като пътя им на защита е в отделно производство, по реда на раздел II и раздел III от глава осма на АПК.

Така изрично Решение № 410 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3303 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1063/10.06.2022 г. Пловдивски административен съд, XX касационен състав, КАНД № 743 по описа за 2022 год., Решение № 1060/10.06.2022 г. Пловдивски административен съд, XX касационен състав, КАНД № 744 по описа за 2022 год., Решение № 1026/07.06.2022 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав, КАНД № 748 по описа на съда за 2022 г, Решение № 986/31.5.2022г. на Административен съд - Пловдив, XXVI състав, КАНД № 948 по описа за 2022.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЕТО ЗА НЕВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ ИЗДАВА ЕФ ЗА 50 ЛЕВА.

Неоснователно се явява възражението, че издаденият ЕФ противоречи на чл. 39, ал.4 ЗАНН.

Съгласно посочената норма: *„За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш.“*

Използваната формулировка в чл. 39, ал.4 ЗАНН и най-вече изразът

„могат да налагат глоби в размер над „необжалваемия минимум“ по ал. 2“ е юридически непрецизна и безкрайно неясна, най-малкото доколкото **в чл. 39, ал.2 ЗАНН** (във всичките й редакции) **никога не се е съдържало правило, че налагани глоби под определен размер принципно не подлежат на обжалване.** Подобно правило до обявяването му за противоконституционно с Решение на Конституционен съд № 1 от 2012 г. (ДВ, бр. 20 от 2012 г.) се е съдържало в съвсем различни разпоредби – **чл. 59, ал.3 ЗАНН и чл. 189, ал.13 ЗДвП.**

Всъщност **необжалваемостта** на квитанциите по чл. 39, ал.1 ЗАНН и на фишовете по чл. 39, ал.2 ЗАНН **произтича не от размера на налаганата глоба**, а от волята на наказания субект, който **приема** както извършеното нарушение, така и размера на наложеното административно наказание. В този смисъл, в чл. 39, ал.3 ЗАНН изрично е посочено, че:

„ ... ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на този раздел... “.

Неясната формулировка на новелата на чл. 39, ал.4 ЗАНН налага да се тълкува волята на законодателя, която е видна при съобразяване на **мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП** (със **сигнатура 054-01-84** по описа на Народното събрание на РБ), с който в позитивното ни право **едновременно са въведени**, както института на електронния фиш, така и нормата на чл. 39, ал.4 ЗАНН. В мотивите:

- изрично е посочено, че **недостатък** на съществуващата нормативна уредба към 2011г. е, че предвижда възможност при административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система контролните органи да използват облекчен ред за санкциониране на дееца чрез фиш, само ако нарушението представлява маловажен случай и размера глобата е до 50 лева;

-констатирано е, че тази нормативна уредба не отговаря на обществената необходимост от **ефективна борба с нарушенията на ЗДвП;**

-поради, което отново **изрично е посочено**, че целта на законопроекта е **да предвиди възможност** овластените за това контролни органи да налагат глоби с фиш **над размерите, до които това е било възможно до този момент.**

От гореизложените мотиви е видна законодателната воля- нормата на

чл. 39, ал.4 ЗАНН да има „овластитителен характер“, тоест да предостави една възможност контролните органи да санкционират нарушителите по опростената процедура (в случая с електронен фиш), дори размера на наложената глоба да надхвърля 50 лева (с каквото правомощия до този момент те не са разполагали). Нормата, обаче по никакъв начин не ограничава възможността ЕФ да се издават и когато се налагат глоби по-малки или равни на 50 лева.

Посочената законодателна воля е кристално видна и при систематично тълкуване на чл. 39, ал.4 ЗАНН с останалите законодателни промени, осъществени със същия законопроект и обнародвани в същия брой на ДВ -бр. 10 от 2011 г..

Така с параграф 10 от ПЗР на ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.) е извършена промяна в чл. 59, ал.3 ЗАНН, като след думата „постановления“ са добавени и думите „и електронните фишове“, като нормата е придобила редакцията:

„Не подлежат на обжалване наказателните постановления и електронните фишове, с които е наложена глоба в размер до 10 лева включително.“

Същевременно с параграф 8 от ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.) е предвидено, че досегашната алинея 5 на чл. 189 ЗДвП става ал.13, като след думата „постановления“ се добавя „и електронни фишове“. Така чл. 189, ал.13 ЗДвП придобива следната редакция:

„Не подлежат на обжалване наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително“.

Със същия параграф 8 от ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.) са създадени нова ал.4 на чл. 189 ЗДвП, в която е дадена общата уредба на електронния фиш и нова ал. 10 на чл. 189 ЗДвП, в която изрично е посочено че влизат в сила електронните фишове, които:

-не подлежат на обжалване;

-не са обжалвани в срока по ал. 8;

-са обжалвани, но са потвърдени или изменени от съда.

Ако волята на законодателя бе, че контролните органи нямат възможност да издават ЕФ на стойност до 50 лева, то същият нямаше:

-изрично да посочи в чл. 189, ал.10 ЗДвП, че влизат в сила ЕФ, които на подлежат на обжалване и

- изрично да уточни в чл. 59, ал.3 ЗАНН, че **не подлежат на обжалване ЕФ, с които е наложена глоба до 10 лева включително,** а в чл. 189, ал.13 ЗДвП, че **не подлежат на обжалване ЕФ на стойност до 50 лева включително.**

За пълнота на изложението следва изрично да се посочи, че нормите на чл. 189, ал.13 и на чл. 59, ал.3 ЗАНН не се намират в конфликт помежду си, доколкото:

-чл. 59, ал.3 ЗАНН урежда необжалваемостта в общия случай,

-докато нормата на чл. 189, ал.13 ЗДвП урежда специална необжалваемост само за обществените отношения, свързани със ЗДвП.

Действително и двете норми (чл. 189, ал.13 ЗДвП и чл. 59, ал.3 ЗАНН) към настоящия момент са обявени за противоконституционни с Решение на Конституционен съд № 1 от 2012 г. (ДВ, бр. 20 от 2012 г.), в резултат от което чл. 59, ал.3 ЗАНН е и отменена.

Посоченото, обаче не отменя факта, че:

- **двете норми са били действащо право една година след приемане на новелата на чл. 39, ал.4 ЗАНН**

- в тях са внесени гореизложените **промени със същия ЗИД на ЗДвП, с който е приет чл. 39, ал. 4 ЗАНН,** които са категорично свидетелство за **волята на законодателя контролните органи да могат да издават ЕФ на стойност 50 лева или 10 лева.**

Действително със същия ЗИД на ЗДвП е приета и **новелата на чл. 85а ЗАНН,** която (колкото и нелогично да звучи) обявява, че **ЗАНН се явява специален закон спрямо ЗДвП** в материята досежно електронните фишове. Същата обаче не представлява пречка за издаване на ЕФ на стойност равна или по-малка от 50 лева, доколкото предвид разтълкуваната действителна воля на законодателя **в чл. 39, ал.4 ЗАНН подобна забрана не се съдържа.**

Налице е и още едно самостоятелно основание чл. 85а ЗАНН да не препятства налагането на глоби на стойност 50 лева или по-ниска с ЕФ. Това е така, доколкото със параграф § 36 на ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 101 от 2016 г., **в**

сила от 21.01.2017 г.) в чл. 189, ал.14 ЗДвП е внесено изменение, като след думата „постановления“ се добавя „и фишове“, като нормата придобива следната редакция:

„За неуредените в този закон случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания“.

Че под фишове по смисъла на чл. 189, ал.14 ЗДвП се има предвид именно „електронните фишове“ е видно от систематичното място на посочената алинея –в чл. 189 ЗДвП, който урежда електронните фишове, за разлика от чл. 186 ЗДвП, който урежда обикновените фишове.

От изричния текст на чл. 189, ал.14 ЗДвП е видно, че по нарочната законодателна воля след бр.101 на ДВ от 2016г. досежно материята на издаването, обжалваемостта и съдържанието на ЕФ- ЗДвП е специален закон спрямо ЗАНН.

Нормата на чл. 189, ал.14 ЗДвП в актуалната редакция е по-нов закон от чл. 85а ЗАНН, уреждащ същия кръг обществени отношения, поради което следва да се приеме, че мълчаливо я дерогира.

В този смисъл, след измененията на чл. 189, ал.14 ЗДвП, не съществува съмнение:

-че ЗДвП се явява специален закон пряко ЗАНН досежно материята на ЕФ;

-забрана за издаване на ЕФ на стойност до 50 лева не произтича нито от чл. 39, ал.4 ЗАНН, нито от специалния закон –ЗДвП, който в нито една своя разпоредба не ограничава възможността да се издават ЕФ в зависимост от размера на налаганата глоба.

Поради изложеното следва да се приеме, че в позитивното ни право съществуват само две пречки за издаване на ЕФ:

-ако за даденото нарушение е предвидено и наказание лишаване от права- чл. 189, ал.4 ЗДвП;

- ако мобилното АТСС се намира в патрулен автомобил, който е в режим на движение- чл. 11, ал.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г.

В процесния случай нито една от тези две пречки не е налице.

Не може да бъде аргумент за налична забрана за налагане на глоби в размер до 50 лева с ЕФ и потенциалната възможност при съставяне на АУАН, **наказващия орган да приложи чл. 28 ЗАНН и да не издаде НП.**

В тази връзка следва да се отбележи, че видно от дадените както в **т.4 от ДР на ЗАНН, така и в чл. 93, т.9 от НК** легални дефиниции- величината на превишението на скоростта (с която е свързан конкретния размер на глобата) **не е единственото определящо обстоятелство, което дефинира случая като маловажен.** Това е така, доколкото за преценката следва **да се съобразят цял набор от други обстоятелства** относими към деянието и дееца, въз основа на които да се направи извод, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения с тази правна квалификация.

С оглед гореизложеното е изцяло възможно:

-и при превишение на скоростта, което обуславя глоба в размер на 50 лева, с оглед други налични отегчаващи обстоятелства случаят да не е маловажен;

- обратно, при много по-голямо превишение на разрешената скорост, с оглед разкритите смекчаващи обстоятелства случаят да е маловажен.

В този изричен смисъл са задължителните указания на **Тълкувателно решение № 23 от 21.IV.1981 г. по н. д. № 12/81 г., ОСНК и т.7 от Постановление № 6 от 26.04.1971 г. по н. д. № 3/1971 г., Пленум на ВС.**

Предвид особеностите на ЕФ, който **съчетава в себе си функциите, както на АУАН, така и НП** (независимо от стойността на наложената глоба), жалбоподателят ще получи възможност **да се позове на чл. 28 ЗАНН пред съда, по реда на обжалване на ЕФ,** като по този начин правата му не се ограничават по никакъв начин, доколкото **съдебната е централната фаза на процеса / чл. 7 НПК/.**

Още повече, че предвид последните изменения на ЗАНН и ЗДвП (**чл. 29 ЗАНН и чл. 189з ЗДвП**) посочените разсъждения се явяват изцяло хипотетични, доколкото **приложението на чл. 28 ЗАНН е изключено при нарушения на ЗДвП.**

На настоящия състав е служебно известна установената през 2021 практика на Административен съд Пловдив, цитирана в допълнението към

жалбата, приемаща, че глоби в размер равен или по-малък от 50 лв. не могат да се налагат.

В този смисъл Решение № 62 от 14.01.2022 г. по к. адм. н. д. № 2896 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2549 от 20.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2732 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2429 от 09.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2292 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 239 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2561 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1324/ 25.06.2021 г. по КАНД № 1418/2021 година на Административен съд-Пловдив, Решение № 1831 от 21.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1789 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 986 от 14.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 668 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив и др.

С тази практика **бяха съобразени и произнасянията на настоящия състав.**

Посочената практика обаче, по съображения сходни с изложените от настоящия състав, **понастоящем е изоставена, видно от най-актуалната практика на Административен съд Пловдив.**

В смисъл, че **не съществува законова пречка да се издават ЕФ за глоба в размер на 50 лева са** Решение № 713/ 20 април 2022 год. на Пловдивският Административен Съд, XXIII-ти състав, КАНД №384/ 2022г., Решение № 382/9.3.2022г. на Административен съд Пловдив, XXVI касационен състав по КАНД № 3244 по описа на съда за 2021г., Решение № 404 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3246 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2120 от 10.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2219 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2567 от 22.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2948 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

От настоящия състав се споделят изцяло и съображенията, изложени в **двете решения от март 2022 на Административен съд Пловдив**, че **няма законодателен резон:**

-контролните органи да могат да използват облекчения ред за санкциониране на нарушителите с ЕФ при по-сериозни нарушения, при които санкциите могат да надхвърлят и 700 лева;

- н о да бъдат обвързани да използват по-сложната и тромава процедура на съставяне на АУАН и НП при нарушения, с много по-ниска степен на обществена опасност, които се санкционират с глоба до 50 лева, още повече предвид изложените вече съображения за приложението на чл. 28 ЗАНН и действителната законодателна воля, вложена в чл. 39, ал.4 ЗАНН.

В същия смисъл, че няма пречки да се налагат глоби на стойност 50 лева с ЕФ е най-актуалната практика на Административните съдилища от абсолютно всички административни райони в страната.

Така Решение от 15.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 1173 / 2021 г. на Административен съд - Хасково, Решение № 25 от 10.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 155 / 2021 г. на I състав на Административен съд - Ямбол, Решение № 12 от 21.01.2022 г. по к. адм. н. д. № 482 / 2021 г. на I състав на Административен съд - Стара Загора, Решение № 693 от 30.09.2021 г. по к. адм. н. д. № 835 / 2021 г. на X състав на Административен съд - Пазарджик, Решение № 536 от 02.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 446 / 2021 г. на X състав на Административен съд - Пазарджик, Решение № 46 от 14.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 358 / 2021 г. на Административен съд - Кюстендил, Решение № 93 от 04.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 698 / 2021 г. на III състав на Административен съд - Враца, Решение от 28.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 108 / 2021 г. на Административен съд - Силистра, Решение № 12 от 22.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 183 / 2021 г. на Административен съд - Ловеч, Решение № 129 от 07.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 40 / 2022 г. на XIX състав на Административен съд - Бургас, Решение № 10 от 03.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 243 / 2021 г. на Административен съд - Видин, Решение № 1655 от 10.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 1943 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Варна, Решение от 08.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 269 / 2021 г. на V състав на Административен съд - Русе, Решение от 11.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 114 / 2021 г. на Административен съд – Габрово.

С особено значение е Решение № 75/ 13.05.2022г. на Великотърновският административен съд, II-ри касационен състав, по КАНД 10059/ 2022 година, в което изрично е отбелязано, че е очевидно, че възражения за недопустимост на ЕФ за 50 лева намират почва само на територията на административен район Пловдив, но не и в останалата част от страната.

ПО УСЛОВИЯТА ЗА ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА АТСС.

Налице са всички кумулативно предвидени в Наредба № 81213-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство **TFR1-M**, представляващо мобилна система за видеоконтрол.

- **техническото средство е от одобрен тип**, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Действително срокът за одобрен тип е изтекъл на дата 24.02.2020г. В случая обаче следва да намери приложение чл.30 ал.5 от Закона за измерванията/ЗИ/, според който **"Когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип"**. По делото е приложен протокол за последваща проверка № 2-32-20, видно от който **дори след изтичане на одобрения тип, процесното АТСС продължава да му съответства**, поради което законовото изискване следва да се счита за спазено.

Така изрично Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 616 от 29.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3167 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 395 от 19.2.2021г. по Наказателно дело 3104/2020 Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 252 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3019 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 474 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3287 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 532 от 12.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3362 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

- техническото средство е вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 4835, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

-техническото средство е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приетия като доказателство по делото Протокол от проверка № 2-32-20. Във връзка с последващата проверка е спазено и изискването тя да е извършена в оторизирана лаборатория, доколкото надлежното оправомощаване на Лабораторията на МВР е публично достъпно на сайта на ДАМТН /чрез публикувания Списък на лица, оправомощени за проверка на средства на измерване и на компоненти и допълнителни устройства към тях/, като в т.11 от списъка фигурира именно Лаборатория към ГД "Национална полиция", където изрично е вписан за предмет и последващи проверки на посочения тип радарен скоростомер.

В този изричен смисъл Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 658 от 08.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3825 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

-надлежно съставен и попълнен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който съдържа всички изискуеми реквизити, включително и номер на първо и последно статично изображение, които липсват по други дела, като е налице пълно съответствие между посочените в протокола статични изображения и представеното по делото.

Във връзка с нарочното възражение на защитата, следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението, след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак E24 и в средствата за масова информация, поради което същите не представляват изискване за законосъобразно използване на АТСС.

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 396 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3309 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 392 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3200 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н.

д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1733 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1423 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 2041 от 12.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2272 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1495 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1330 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1493 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1440 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Отново във връзка с изричните възражения в жалбата за неспазване на реда на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. следва да се посочи, съгласно легалната дефиниция за АТСС, дадена в параграф 65 от ДР на ЗДвП, "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - **прикрепени към превозно средство** или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Тоест налице са два отделни вида АТСС: 1) стационарни; и 2) мобилни. Мобилните АТСС от своя страна също биват два подвида: 2.1) **мобилни-прикрепени към превозно средство** и 2.2) мобилни-временно разположени на участък от пътя (преносими, тип триножник).

Според изричната норма на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г **изискването за прилагане на снимка на АТСС важи само за тези от типа мобилни преносими (триножници)**, но не и за тези от типа мобилни-**прикрепени към превозно средство**, каквото е процесното (TFR 1-M)

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 321 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3084 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI

състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1868 от 15.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1693 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1642 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1508 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1308 от 24.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1241 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 732 от 09.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 314 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1346 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1438 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1014 от 20.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 324 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че **според трайната съдебна практика**, дори да не беше представена снимка на АТСС при тези, при които това е задължително-при триножниците, разположени на пътя, действително би било налице нарушение на чл. 10, ал.3 от Наредбата, но **то не би било съществено**, доколкото **мястото на контрол и използването на АТСС съгласно нормативните и техническите изисквания се установява от отбелязванията в Протокола по чл. 10 от Наредбата.**

В този изричен смисъл Решение № 946/26.5.2022г. на Административен Съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 588 по описа за 2022 г., Решение № 945/26.5.2022г. на Административен Съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 589 по описа за 2022 г., Решение № 2219/ 19.11.2021 год.на Административен съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 2161/ 2021 год, Решение №2081/5.11.2021г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 1974/2021 Решението е правилно. , Решение № 2219/ 19.11.2021 год.на Административен съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 2161/ 2021 год., Решение №2081/5.11.2021г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 1974/2021, Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив , XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г.,

Решение № 1158 от 08.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 731 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 696 от 08.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 3301 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1036 от 19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 1090 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

Изцяло неоснователно е възражението във връзка с издаването на ЕФ чрез използване на мобилно АТСС и без да е спазено изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител, доколкото изложените от защитата доводи не държат сметка за последващите ТР 1/2014 на ВАС законодателни изменения.

След приемането на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., забраната за издаване на ЕФ въз основа на заснемане с мобилни камери е отпаднала, доколкото подробно и изчерпателно е уреден на нормативно равнище редът и условията за използването им, като в този смисъл посоченото Тълкувателно решение на ВАС в тази част е изгубило актуалност.

Нещо повече след нарочните изменения в чл. 189, ал.4 ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г. изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител се отнася само за самото издаване ЕФ, но и за процеса на извършване и установяване на нарушението, доколкото правна конструкция, при която нарушителят не участва в дейността по извършване и установяване на нарушението е юридически нон сенс.

Така изрично Решение № 450/15.03.2022 на Административен Съд – Пловдив, XXI к.с., КАНД № 3134/2021, Решение № 319 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3123 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2186 от 16.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2039 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2160 /12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав,КАНД № 2286 /2021, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1307 от

23.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1211 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1314 от 25.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1041 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 476 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 44 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 445 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3333 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1059 от 21.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 737 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1098 от 01.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 2507 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1308/ 24.06.2021 год. по дело № 1241 по описа на съда за 2021 г. на Административен съд-Пловдив, Решение № 755 от 12.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 396 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 939 от 12.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 405 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив

Поради изложеното **законосъобразността на Еф не се опорочава от обстоятелството, че АТСС е поставено в работен режим с участието на човешки фактор.**

Нещо повече, видно от приложената към преписката инструкция за експлоатация, **ролята на човешкия фактор е само да се постави в действие мобилната камера,** като след това **процеса по отчитане и заснемане на нарушението и разпознаване на заснетия номер е изцяло автоматизиран,** поради което се явяват **изцяло ирелевантни за законосъобразността на ЕФ –личността на полицейския служител, който е поставил камерата в действие, неговата квалификация и компетентност.**

Така Решение № 1516 от 16.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1297 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив,

Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1685 от 05.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1698 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 250 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2891 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

При спазване на изискванията за законосъобразно използване на АТСС, правилно е приложен и материалния закон. Деецът е нарушил **въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта** за движение извън населено място, с което е реализирал състава на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 ЗДвП.

В този изричен смисъл, че при нарушение, изразяващо се превишаване на ограничението, въведено с пътен знак В26- **коректната правна квалификация е именно чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП** е и трайната практика на Административен съд- Пловдив.

Така изрично Решение № 1833 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1731 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 378 от 22.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3239 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 254 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2819 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 255 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3091 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1845 от 22.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1918 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 266 от 31.01.2020 г. по к. адм. н. д. № 3685 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2165 от 30.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2072 / 2019 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2013 от 18.10.2019 г. по к. адм.

н. д. № 1962 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1569 от 18.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1093 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1857 от 07.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1957 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив.

Приложена е и коректната санкционна норма-чл. 182, ал.2, т.2 ЗДвП, доколкото превишение от **14 км/час** в извън градски условия попада именно в приложното поле на тази норма, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

Противно на възраженията в жалбата подробно са описани обективните признаци на нарушението, съгласно правните норми, за което е санкциониран дееца- чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 ЗДвП, вр. чл. 182 ЗДвП, от които е видно, че **съставомерната форма на изпълнителното деяние е превишаване на пределно допустимата скорост на движение**, въведена с пътен знак В26.

Всички относими признаци към посоченото изпълнително деяние са надлежно описани в ЕФ- разрешена скорост, въведена с пътен знак В26, наказуема скорост (получена като от установената скорост на снимковия материал е приспаднат законоустановения толеранс), наказуемо превишение, рег.№ на МПС, с което е допуснато нарушението, регистриран собственик на МПС.

В тази връзка следва да се съобрази и че съгласно чл. 189, ал.4 ЗДвП, ЕФ се издава съгласно образец утвърден от министъра на вътрешните работи, който в случая се явява спазен.

В този изричен смисъл Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП,

вр. чл. 27е НЗПП право на разносики има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище, намира, че справедливият размерът, който следва да се присъди възлиза на 80 лв.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № **4377377**, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **П.Н.Л.** е наложена глоба в размер на **50.00** лева за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА П.Н.Л., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР- Пловдив сумата **80** лева, представляваща съдебни разносики пред Районен съд- Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____